సుమతి - వసుమతి

"డియర్ వసుమతీ,

"ఎలా ఉన్నావు? ఎన్నాళ్ళయిందో కదూ నీకు లెటర్ రాసి? నా మీద కోపం వచ్చిందా? సారీ వసూ ఏం చేయమంటావ్ చెప్పు ఎప్పటికప్పుడు నీకు లెటర్ రాయాలనే అనుకుంటాను. ఏదో కారణంగా వాయిదాలు పడుతూ ఇప్పటికి ముహూర్తం కుదిరింది.

"చదివిన చదువుకు సార్థకత చేకూర్చిన దానివి నువ్వయితే. చదువుకుని కూడా ఉద్యోగం చేయాలనే కోరిక తీర్చుకోలేని దురదృష్టవంతురాల్ని నేను.

"నీకు గుర్తుందో, లేదో మన పెళ్ళిళ్ళు కాకముందు నీవు ప్రయివేటు ఫరమ్‌లో ఉద్యోగంచేసే రోజుల్లో, ఎవరయినా నీ ఉద్యోగం గురించి మాట్లాడితే మీ అమ్మగారు ఓ మాట అనేది. "ఆఁ ఏం ఉద్యోగం, పెళ్ళయ్యేంత వరకేగా, ఆ తర్వాత వచ్చే వాళ్ళకి ఇష్టం ఉంటే చేయించుకుంటారు. లేకపోతే లేదు. ఆవిడలా అన్నప్పుడల్లా నాకు భలే కోపం వచ్చేది తెలుసా. అయినా కష్టపడి సంపాయించుకున్న ఉద్యోగం, ఇష్టపడి చేస్తున్న ఉద్యోగం, ఆ కాబోయే వాడికి అయిష్టం అయితే మానేయాలా? అదేమంటే ఇంట్లో

పని, ఆఫీసు పని చేసుకోలేమని మన మీద ప్రేమ కొద్దీ చెప్పా మంటూ గొప్పలు చెప్పుకుంటారు గానీ, అదే నిజమయితే ఇంటి పనిలో వాళ్ళూ సహాయం చేయకూడదా ఏం? ఉద్యోగం పురుష లక్షణం, ఇల్లు-ఇల్లాలు అంటూ స్వార్థంతో కూడుకున్న సామెతలు వల్లెవేసి తమ సంకుచిత తత్వాన్ని కప్పి పుచ్చుకోవటానికి ప్రయత్ని స్తారే తప్ప, ఆడవారికి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యా లివ్వడానికి ఎందుకు ఒప్పుకోరో కదూ!

"ఏమిటేమిటో రాసేసి బోర్ కొట్టిస్తున్నానా? లేదు వసూ? నా మనసులోని ఆవేదనను. నేను అనుభవిస్తున్న నరకాన్ని నీకు చెప్పు కుని, నా బాధని నీతో పంచుకుని కొంతయినా ఉపశమనాన్ని పొందాలనే రాస్తున్నాను.

"కష్టాలు లేకపోయినా, ఏదో వెలితి. ఇలాంటి విషయాలు మనసులు కలిసిన వారితో చెప్పుకుంటేనే తృప్తిగా ఉంటుంది. అందుకే నాకున్న ఆప్తురాలి వయిన నీకు చెప్పుకోవాలని నా మనసు లోని నిరాశని, నా అశక్తతని రాస్తున్నాని.

"ఉద్యోగం చేయాలని నాకు ఎంత కోరికగా ఉండేదో నీకు తెలుసు కదా. నాన్నగారి అనారోగ్యం కారణంగా చదువు పూర్తి కాగానే సంబంధాలు చూడటం, కొద్ది రోజులలో పెళ్ళి చేసేయడం జరిగిపోయినై. పెళ్ళయ్యాక ఈయనను ఒప్పించాలని, కనీసం కొంత కాలమైనా ఏదో ఒక ఉద్యోగం చేయాలని ఆరాటపడ్డాను. తాపత్రయ పడ్డాను. నా ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమే అయినై. తర్వా త్తర్వాత ఆ నా కోరికను అణుచుకోవటం తప్ప మరో మార్గం కనిపించలేదు.

"అదలా ఉంచితే ఇంట్లో నా కున్న అర్థిక స్వాతంత్ర్యం నీకు చెప్పాలి. ఆయనకు వచ్చే ఆదాయం ఎంతో నాకు నిజంగా ఇప్పటికీ తెలియదు. ఏ అవసరాని కయినా ఆయన్ను అడిగి డబ్బు తీసుకోవలసిందే. తీసుకున్న ప్రతి పావలాకు లెక్క చెప్పి తీరవలసిందే. నేను చేసిన ఖర్చు ఆయనకు సంతృప్తిగా లేకపోతే దాని కో రాద్ధాంతం చేస్తారు. దాన్తో విసుగు పుట్టి కొంత కాలం వరకు ఏమీ అడక్కుండా ముభావంతో ఉండి పోతాను.

"నేనుగా ఏం కొనాలన్నా ముందుగా ఆయనకు చెప్పి వారం పదిరోజులుగా అదే పనిగా ఆయనకు గుర్తు చేస్తూ ఆయన గారు వేసే వాయిదా లన్నింటిని ఓపిగ్గా గడిపేసిన తర్వాత తనకి ఇష్టమయితే ఇవ్వనూ వచ్చు, ఇష్టం లేకపోతే ఇవ్వకపోనూ వచ్చు. కొత్తల్లో వీటన్నింటినీ ఓపిగ్గా సహించాను. ఆయనలో మార్పుని ఆశించాను. కాని మారే మనిషి కాదని అర్థం చేసుకోవడం కూడా అయిపోయింది. ఇలా ప్రతి దానికి అర్థించి, ఆయన దయా దాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడటం అసహ్యంగానూ, అవమానకరంగానూ ఉంది.

"నీకు ఏం కావాలో చెప్పు తెస్తాను అంటారే గానీ ప్రతి నెలా నా కంటూ కొంత డబ్బు ఇవ్వమంటే మాత్రం ఒప్పుకోరు. అదేం చిత్రమో నాకు అంతుపట్టదు. తనకి ఇష్టమైన వస్తువుల్ని నాతో మాట మాత్రం చెప్పకుండా కొని తెస్తుంటారు. మా ఇంట్లో ఉన్న టి. వి. ఫ్రిజ్....వగైరాలు అన్నీ నాకు తెలియకుండా చేరినవే. అవి ఇంటికి వచ్చే వరకూ వాటిని కొంటున్నట్లు కూడా నాకు తెలియదు. నాతో మాట మాత్రం అనలేదేమని ఒకటి, రెండు సార్లు అడిగితే ఆయన సమాధానం ఏమిటో తెలుసా. వసూ.

"ఆయన కూడా అప్పటి కప్పుడు అనుకునే తెచ్చారట. అవే మయినా కుర్చీనో, టీపాయో కాదు కదా రెండు, మూడు వందల్లో కొనటానికి వేల ఖరీదు చేసే వాటిని ఎవరయినా ముందు నుంచి అనుకోకుండా రోడ్డు మీద అలా వెళ్తూ వెళ్తూ సరదా పుట్టి కొనటం సబబుగా అనిపిస్తుందా. దానికూ్కడా సరిపెట్టుకున్నాను. నాకూ్కడా అలానే ఏదో చిన్న వస్తువో, పెద్ద వస్తువో కొనాలనిపిస్తే ఆయన లాగే కొనుక్కువచ్చే అవకాశం, అధికారం నాకూ ఎందుకు ఉండ కూడదు?

"ఒక రోజు బాగా కోపం వచ్చి ఆయన్నే అడిగేశాను. దానికి ఆయన చెప్పిన సమాధానం - అధికారాలు, హక్కులు అనే పదాల్ని వాడటం తప్పట. కావలసిన వన్నీ సమకూరుస్తున్నప్పుడు కూడా డబ్బు లివ్వమని అడగడం కేవలం పెత్తనం చెలాయించాలని అజమాయిషి నాదిగా ఉండాలనే కాంక్ష తప్ప మరొకటి కాదట.

"పసి పిల్లలు పది పైసలు కావాలంటూ పేచీ పెడుతుంటారు డబ్బు లెందుకు, నీకేం కావాలో చెప్పు, కొనిపెడతా మంటూ అను నయించ బోతారు పెద్దలు. ఎంత చెప్పినా వినకుండా మారాం చేస్తుంటారు వాళ్ళు. చివరికి వాళ్ళని తిట్టడమో, కొట్టడమో చేసి డబ్బు లేం చేసుకుంటావని అడిగితే గాలిపటం కొనుక్కుంటానంటూ గొణుగుతారు. రేపు నేను తెచ్చిపెడతాన్లే అన్నా వాళ్ళకి తృప్తి ఉండదు. ఆ పది పైసలూ వాడి చేతికిస్తే అందరు పిల్లల్తో పాటు వాడూ కొట్టు వెళ్ళి తనుగా కొనుక్కుంటే వాడికి కలిగే ఆనందం వేరు.

"పసి పిల్లలకు. మనకి తేడా లేదని కాదు నేను చెప్పటం.

ఇలాంటివే మరెన్నో అనుభవాలు అవన్నీ చెప్పుకుంటూ పోతే ఇది లెటర్ గాకుండా ఓ కథ అయిపోతుంది. పక్కింటి వాళ్ళో, ఎదు రింటి వాళ్ళో వీధిలోకి వచ్చిన స్టీలు సామాన్ల బండినో, మరో దాన్నో మరొక దాన్నో ఎన్నెన్నో బేరాలు చేసి కొంటుంటారు. నన్నుకూడా తీసుకోమని బలవంతం చేస్తుంటారు అప్పుడప్పుడు. సహజమే కదా. ఆ వస్తువు మా ఇంట్లో ఉన్నదనో, ఆ మోడల్ నాకు నచ్చలేదనో లేకపోతే నాణ్యత లేదనో ఇలా ఇలా ఏవో వంకలు చెప్పి తప్పించు కోవడమే తప్ప నా దగ్గర నయాపైసా లేదనే విషయం ఎలా వాళ్ళకి చెప్పటం.

"మన దంటూ సంపాయించుకునే టప్పుడు ఇలాంటి కష్టాలు, నిష్టూరాలు ఉండవు కదా. అందుకే ఆడవారు కూడా తప్పనిసరిగా ఉద్యోగం చేయాలి. అస లలాంటి వారికి ఈ ఇబ్బందులు ఉండవు కదూ. అదృష్టవంతురాలివి కనుక నీవూ ఉద్యోగస్తురాలివైనావు. ఏ పరిస్థితిని ఊహించుకునప్పుడల్లా గర్వంతో పాటు, పిసరంత అసూ యకూడా కలుగుతుంది నాకు. చక్కగా అటు సంసారం, ఇటు ఉద్యోగం చేసుకుంటూ ఒకరిపై ఆధారపడకుండా నీలా బ్రతకాలి. నా బ్రతుకూ ఒక బ్రతుకేనా? చెపితే నమ్మవేమో గాని ముగ్గు దగ్గ ర్నుంచి మల్లె మొగ్గవరకు ప్రతిదీ ఏది కొనాలన్నా ఆయన గారి ముందు చేయి చాచాల్సిందే. ఇంకో విచిత్రం చెప్ప మంటావా. ఇంట్లో బీరువాలో కొంత పెద్ద మొత్తమే డబ్బు ఉంటుంది. కానీ ఆ బీరువా తాళం చేతులు మాత్రం మా శ్రీవారి దగ్గరే పదిలంగా ఉంటై.

"ఈ జీవితం ఇలా వెళ్ళి పోవలసిందే. నా సొంతగోడు వెళ్ళ బోసుకుని నీకు విసుగు పుట్టిస్తే క్షమించు. నీ లైఫ్ హాపీగా ఉన్న

దనుకుంటాను. భార్యా భర్త లిద్దరూ సంపాయిస్తూ ఆనందంగా ఖర్చు పెట్టుకుంటూ ఉండండి. మీ బాబు, పాప బాగున్నారను కుంటాను. మీ శ్రీవారిని అడిగినట్లు చెప్పు. ఓ సారి మీరు మా ఇంటికి వస్తే చాలా సంతోషిస్తాను. తప్పకుండా రావాలి.

"నా ఉత్తరం చేరినట్లు వెంటనే నీ దగ్గర్నుంచి జవాబు వస్తుందని ఆశగా ఎదురు చూస్తుంటాను. బద్ధకించకుండా వెంటనే లెటర్ రాయి.

ఇట్లు
నీ
సుమతి"

ఉత్తరం చదవటం పూర్తి చేసిన వసుమతికి నవ్వు ఆగలేదు. పగలబడి నవ్వాలనిపించింది. కానీ ఆఫీసులో అంతా విస్తుపోయి చూస్తారని బలవంతంగా నవ్వును ఆపుకుంది. సుమతి ఉత్తరం వసుమతి మనసులో అలజడి సృష్టించింది. ఆవేశం కలిగించింది. అందుకే వెంటనే కలం, కాయితం తీసుకుని స్నేహితురాలికి ఉత్తరం రాయటం ప్రారంభించింది.

"ప్రియమైన సుమతికి

"మేం అందరం క్షేమం. ఇప్పుడే చేరిన నీ ఉత్తరం ద్వారా నీ క్షేమ సమాచారాల్తోపాటు చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నాను.

"తెలిసీ తెలియని వయసులో ఆవేశం వల్లనో, అమాయకత్వం వల్లనో మనం రకరకాల ఆలోచన్లు చేస్తాం. రకరకాల అభిప్రాయా లను ఏర్పరచుకుంటాం. అనుభవంలోకి వచ్చే సరికి అసలు నిజాలు

మనల్ని వెక్కిరిస్తాయి. ఆ వెక్కిరింత మనకి ఉక్రోషాన్ని కలగ చేస్తుంది. ఆవేశ పడటం తప్ప ఆచరణ సాధ్యం కాదు ఏదీ!

"సర్దుబాటు మనస్తత్వం ఆడ మనిషికి భగవంతు డిచ్చిన వరమో, శాపమో. ఎంతగా ఆలోచించినా అంతుపట్టదు నాకు. ఎక్కడి దాకో ఎందుకు? పెళ్ళి చేసుకునే విషయంలోనే స్త్రీ రాజీ పడక తప్పుతుందా. నచ్చిన మనిషి తారసపడే వరకూ పెళ్ళి చేసు కునే ప్రసక్తే లేదంటూ పట్టుపట్టి కూర్చున్న మన క్లాస్‌మేట్ నీలిమ చివరికి ఏం చేసింది. పెళ్ళికి ముందు మనకి ఏమని రాసింది? ఎవడో ఒకడు తప్పదుగా... అందుకే చేసుకుంటున్నాను అనికదూ రాసింది. ఓ నాలుగు సంబంధాలు చూశాక నలుగురికీ అమ్మాయి నచ్చితే, ఆ అమ్మాయికి మాత్రం ఆ నలుగురిలో ఏ ఒక్కడూ నచ్చలేదని చెప్తే బయట వాళ్ళ దాకా అక్కర్లేదు. ఇంట్లో వాళ్ళ సూటీ పోటీ మాటలు చాలు విరక్తి పుట్టటానికి. అటు తర్వాత బయట వారి హేళనలు కూడా తోడయితే ఎవరో ఒక రంటూ రాజీపడక తప్పుతుందా మరి?

"మొన్నీ మధ్య ఎక్కడో చదివాను. అష్ట కష్టాల్లో 'శత్రు స్నేహం' కూడా ఒకటిట. అంటే వృత్తి రీత్యా కాని, ప్రవృత్తి రీత్యా కానీ భేదభావం ఉన్న మనిషి తప్పని సరిగా స్నేహం చేయవలసి రావటంట.

"సగం పైగా ఆడవాళ్ళు భర్తల్తో చేస్తున్నది కాపురాలు కావేమో శత్రు స్నేహాలే నేమో ననిపిస్తున్నది అవును కదూ.... అఫ్‌కోర్స్ మగవారిలో కూడా కొందరు అలా ఫీలవుతుండేవాళ్ళు ఉండ వచ్చనుకో."

"ఇక పోతే ఉద్యోగం చేసే ఆడ వాళ్ళందరూ మహా సుఖ పడిపోతున్నా రనుకుంటున్నావు కదూ! పిచ్చి సుమతీ! నీది చాలా పొరపాటు. ఎవరి దాకానో ఎందుకు నీకు నేనే ఉదాహరణ.

"సంపాదిస్తున్నది ఎవరు అనేది కాదు కావలసింది. ఆ సంపాదన స్వేచ్ఛగా వినియోగించుకుంటున్న వాళ్ళు ఎవరనేది ముఖ్యం. మన ఇళ్ళల్లో పాచి పనిచేసే పని మనుషులు కూడా సంపాయిస్తున్నారు. సారా కోసం మొగుడనే మగాడు నాలుగు తంతే ఆ కష్టార్జితాన్ని అతని చేతి కందిస్తున్నారు. మరి ఆ సంపాదిస్తున్న ఆడవాళ్ళు ఏం అనుభవిస్తున్నా రంటావ్. పైగా పాపం వాళ్ళు సంపాదించేది వాళ్ళ అనుభవంకోసం కాదు. సంసారం పోషించేందుకే కష్టపడ్డా వినియోగపరిచేది మాత్రం అందుక్కాదు.

"అలాంటి వారి కంటే నేను, నాలాంటి వాళ్ళు ఎంతో నయం గదా అనుకుంటాను. ఎందుకంటే నా జీతం తెచ్చి అయన చేతి కివ్వడంతో నా బాధ్యత తీరిపోతుంది. మిగిలిన బాధ్యత లన్నీ ఆయనవే. (నేను ఒద్దన్నవి కావు)

"నెల నెలా నాకు వచ్చే జీతాన్ని ఆయనకు ఇచ్చి పూసగుచ్చినట్లు వివరాలన్నీ చెప్పాలి. పదో పాతికో తప్పని సరై ఖర్చు పెడితే దాని తాలూకు పూర్తి వివరాలు, ఏ పరిస్థితుల్లో ఆ ఖర్చు చేసింది వివరంగా చెప్పాలి. ఆ ఖర్చు వారికి దుబారా అనిపిస్తే చేసిన ఖర్చుకు సంజాయిషీ చెప్పుకుని ఇకపై చేయనని మాట కూడా ఇవ్వాలి.

"అంతే కాదోయ్ సుమతీ! నా జీతంలో హెచ్చు తగ్గులకు కారణాలను సాక్ష్యాధారాలతో నిరూపించాలి. అప్పటికీ అనుమానం

తీరక వేరే మార్గంలో ఆయన స్వయంగా ధ్రువపరుచు కుంటారనేది వేరే విషయం.

"స్వతంత్రించి ఎప్పుడయినా జీతం రాగానే ఇంట్లోకి కావల సిందేదయినా కొనుక్కు వస్తే "సంపాదిస్తున్నాననే ధీమాతోనేగా నాతో మాటయినా చెప్పకుండా కొన్నావ్. నీ సంపాదన నీ ఇష్టం అన్నమాట, మొగుడనేవా డొకడున్నాడని గూడా గుర్తుండదు మరి" అంటూ రకరకాలుగా మాటల్తో హింసించి ఇంకెప్పుడు ఇలా చేయ కూడ దనిపించేటంత విరక్తి పుట్టిస్తారు. ఇదే నియమం (మగ) వారికి మాత్రం వర్తించదు సుమా!

"సంపాదన నాదే అయినా దానిలో ప్రతి పైసా ముందుగా వారి అనుమతి తీసుకుని మాత్రమే ఖర్చు పెట్టుకోవాలి. ఇలాంటి సంపాదనలో తృప్తి ఉంటుం దంటావా మై డియర్ సుమతీ! నా బేసిక్ పేలు. డి ఎలు వగైరా వగైరాలు ఎంతెంతో సహృదయంతో చెప్పినా, నమ్మకం కుదరక ఎవరెవరి దగ్గరో తను అరాలు తీసినట్లు తెలుసుకున్న నేను-నన్ను నేనే ఎన్నిసార్లు అసహ్యించుకున్నానో తెలుసా!

"ఓసారి ఏమయిందో తెల్సా, ఆయనగారు ఆఫీసులో లోన్‌కి అప్లయ్ చేశారట. లోను శాంక్షనై వచ్చాక ఇంటి వస్తూ వస్తూ కలర్ టి.వీ. కొనుక్కుని వచ్చేశారు ఏకంగా. లోన్‌కి అప్లయ్ చేసేటప్పుడు కాని, శాంక్షన్ అయినప్పుడు కానీ. కనీసం టీ.వీ. కొనబోయే ముందైనా నాతో ఒక్కమాట చెప్పి ఉంటే సంతోషించే దాన్నికదా. అ మాటే తనతో అంటే ఎంతగా చిరాకు పడ్డారో తెలుసా. "ఇంటికి టీ.వీ. వచ్చిందని సంతోషం లేకుండా ఏమిటీ సాధింపులు, ఛీ, ఛీ

మీ ఆడవాళ్ళ బ్రతుకే అంత. అడక్కుండానే అన్నీ సమకూరుస్తుంటే ఇలాంటి బుద్ధులే పుడుతుంటాయ్ కాబోలు. ఏదో-చెప్పలేదు, అయితే మాత్రం ..." అంటూ ఓ పెద్ద గొడవ చేసేశారు. అలాంటి వన్నీ మనసులో పెట్టుకోకుండా ఆయన ఏంచేసినా చిరునవ్వు చెదరకుండా మెచ్చుకుంటూ, లేని సంతోషాన్ని కుమ్మరిస్తూ వుండాలి. ఎలా సాధ్యం.

"ఓ తమాషా చెప్పమంటావా. మా వారు టీ.వీ. కొనుక్కు వచ్చిన నెలరోజుల తర్వాత ఓ రోజు భోజనాల దగ్గర....

"ఏమండీ! నాకు లోన్ శాంక్షన్ అయింది. రేపు మనింటికి ఫ్రిజ్ వచ్చేస్తున్నది" అన్నాను.

"అంతే. ముందరున్న కంచాన్ని విసురుగా నావైపు తోశారు.

భయంతో బిక్కచిక్కి పోయాననుకో.

"నేను నీకు చెప్పకుండా టీ.వీ. తెచ్చాననే పంతంకొద్దీ నాకు చెప్పకుండా ఫ్రిజ్ తేవాలనుకున్నా వన్నమాట?" కోపంగా, నిష్ఠూరంగా అడిగారు.

"..."

"ఇలాంటి తిక్క తిక్క పనులు చేశావంటే ఉద్యోగం మానుకోవాల్సొస్తుంది జాగ్రత్త" హెచ్చరింపు.

"నేను మానుకోను" మొండిగా అన్నాన్నేను.

"మానుకోకుండా నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు నువ్వు వ్యవహరించదలుచుకుంటే మనం కలిసి వుండటం...."

"ఆగండాగండి. ఇదే పని మీరు చేసినప్పుడు నేనీ మాట అన లేకపోయాను. మీరు అనగలిగారు. అందుకు ఒకే ఒక్క కారణం మీరు మగ, నేను ఆడ. అంతేనా, మరింకేమైనా కారణం వుందా?" సూటిగా అడిగాను.

"ఈ లా పాయింట్లు, లాజిక్కులు నా కనవసరం, అసహ్యం కూడా. నాకు నచ్చే పద్ధతిలో నడుచుకునే మనిషి నాకు భార్యగా వుండాలి. అంతే." చెప్పేశారు.

ఇక ఆ ప్రస్తావన పొడిగించటం ఇష్టం లేక ఊరుకుండి పోయా న్నేను.

ఈ మాట చెపితే నీకు కోపం వస్తుందని తెలుసు కాని చెప్పే స్తున్నాను. ... ఆ మర్నాడే నా లోన్ కాన్సిల్ చేసుకున్నాను. మరో వారం రోజులకు ఆయనే ఫ్రిజ్ కొనుక్కు వచ్చారు.

ఉద్యోగం చేస్తున్నావు కదా విడిపోదాం అంటే సరే ననక పోయావా. నీ కేంటి బ్రతకలేనని భయం లేదు కదా అనుకుంటా వేమో.... ఉద్యోగం చేయాలనుకునేది - చేస్తున్నది మొగుడు వెళ్ళి పొమ్మంటే ఆధారం కోసం మాత్రమే కాదుగా. ఉద్యోగం ఉన్నది కదా అని విడిపోవటం అంత సులభం కాదు. అదే నిజ మయితే ఉద్యోగం చేస్తున్న నాలాంటి ఆడవా రంతా ఈ పాటికి భర్తల్ని వదిలేసి వుందురు. ఉద్యోగం ఒక్కటే జీవితం కాదుగా.

"ఉద్యోగం చేస్తున్న నాకు, ఇంటి పట్టునే వుంటున్న నీకు ఉన్న ఆర్థికస్వాతంత్ర్యంలో తేడా ఏపాటిదో ఈ పాటికి అర్థం అయే వుంటుందనుకుంటున్నాను.

"సహృదయుడు, సంస్కారవంతుడు అయిన మగవాడుమొగుడయితే సంసారాలు సంతోషంగా, సవ్యంగా సాగుతయ్యే. కాని సంపాదనల్తో కాదు సుమా! సంపాదించుకుంటున్న స్త్రీలంతా ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం అనుభవిస్తున్నా రనుకోకు. నాలాంటి ఉద్యోగినుల కంటె నీలాంటి గృహిణులే నయం. ఇవన్నీ నిజాలే సుమా! నిజం చెపితే నిష్టూరంగా వుంటుందిట మరి!

వుంటాను.
నీ
వసుమతి

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వార పత్రిక—డి. 7-11-90